

Històries humanes. 'Els amants de la rambla del Cellar'

Sobre la història de dos avis santcugatencs que es van convertir, sense voler, en el centre d'un article de l'escriptor Víctor Alexandre

Protagonistes, als 90, d'un relat d'amor

Nom Cognom

nom.cognom@diaridesantcugat.cat

Aquesta és una història que normalment en un diari passaria desapercebuda. En Joan i la Marieta, un matrimoni barceloní establert des de fa 40 anys al municipi, amb vides anònimes, amb rutines pròpies de dues persones que volten els 90, es van convertir sense voler en els protagonistes de la història d'amor que va relatar un escriptor a un article; ja no eren en Joan i la Maria, eren *els amants de la rambla del Cellar*. El sobrenom prové de l'escriptor i periodista Víctor Alexandre, columnista d'aquest setmanari que, sense conèixer els avis, va quedar comogut per la imatge que veia des de la seva finestra, de tots dos passejant per la rambla esmentada, i va decidir dedicar-los una columna en el DIARI.

"Cada tarda a les cinc els veig passar per davant de casa meua", així començava l'article, i continuava: "caminen a poc a poc, amb el pes dels vuitanta anys. Ella ho fa amb el cos vinclat cap endavant i el braç dret recolzat en una crosca, ell, mentrestant, li agafa el braç esquerre i li parla i li explica coses. Cada dia

La Marieta i en Joan passejant del braç per la rambla del Cellar, com fan cada tarda. Per la seva personalitat oberta i afable, la gent del barri els coneix i els saluda al llarg del recorregut. #LLUÍS LLEBOT

fan el mateix passeig, segurament per recomanació del metge: passen tres cops per la rambla del Cellar recorrent l'espai que hi ha entre la baixada de l'Alba i el carrer de Sant Medir, i tornen cap a casa".

Animat per la seva filla, el periodista va decidir conèixer el matrimoni i mostrar-los l'article, però, sorprenentment, algú s'havia avançat i en el moment de la trobada en portaven una còpia a la mà: els havien reconegut gràcies als detalls facilitats per Alexandre i els havien avisat. Un amic del matrimoni, la seva néta fins i tot alguns veïns es van adonar de seguida que es tractava d'ells. L'article va ser tota una revolució per al seu entorn, i la seva filla fins i tot els el va emmarcar. La trobada amb l'escriptor va ser aclaridora: els amants de la rambla del Cellar viuen a la mateixa via i són veïns seus. La seva història d'amor és real i les observacions que va fer l'escriptor eren encertades. L'itinerari seguit diàriament per la parella va ser prescrit pel metge: els desnivells del terra no són bons per a les cames de la Marieta, que pateix artrosi i que fa uns anys es va trencar el fèmur en una caiguda. Una enquesta recent que publicava aquest setmanari deia que el neguit principal de la gent gran de la ciutat és l'estat i el manteniment dels carrers. Aquest matrimoni dona significat al resultat de l'enquesta. Els desnivells i els esvorancs de les cruïlles i les voreres de la via pública fan que passejar-hi sigui una cursa d'obstacles, però ells ja coneixen cada tram del camí i han après a evitar-los. Aquest jubilat de Catalana de Gas de 87 anys està pendent tot el dia de la seva estimada esposa des que va patir la caiguda. Es van conèixer a Barcelona en una colla sardanista. Van viure tota la vida al Poble Sec, fins que la seva única filla, l'Angeleta, va venir a viure al nostre municipi i van decidir seguir-la. Recorden que llavors la ciutat era un poble, amb molts carrers sense asfaltar. Reconeixen que ha millorat molt, però tenen la sensació que ha crescut massa. La seva és una història d'amor, respecte i comprensió. D'aquí poc faran 60 anys de casats: tota una vida junts que continuen dia a dia amb la seva peregrinació per la rambla del Cellar i amb una nova anècdota per explicar. ●

good news

DAVID ESCAMILLA

www.davidescamilla.com

Salvador Escamilla, la força de les conviccions

Es va convertir en un professional popularíssim a través de les acolorides i vibrants ones hertzianes que cada matí naixien del ventre d'aquell Radioscope, el seu mític programa de ràdio. Els ciutadans de qualsevol racó de Catalunya, quan el trobaven pel carrer, fent cua al forn o bé entaulat en un restaurant, s'hi adreçaven, el reconeixien com a personatge popular, el felicitaven per la seva valentia i necessària tasca periodística i, a més de tot això, acabaven dient-li coses de l'estil "Sap una cosa? És que a vostè, a casa nostra, ens l'estimem molt!" El Salvador va ser el meu pare, però ara que acaba de morir (i que he estat testimoni directe del ressò mediàtic i, per damunt de cap altra cosa, emocional que ha despertat la seva pèrdua) m'adono que també ha estat en part el pare de tantíssima altra gent. Perquè els va donar la primera, la segona i la tercera oportunitat. Perquè va creure en ells quan ells mateixos no s'ho acabaven de creure: Joan Manuel Serrat, La Trinca, Guillermina Motta, Lluís Llach, Raimon, Núria Feliu, Marina Rossell, Roger Mas... Perquè va ser generós, va cultivar allò de la *vocació de servei*, i perquè va ensenyar-nos a tots quin és el veritable poder de les conviccions. Va fer tot allò que va fer senzillament perquè considerava que era necessari tirar-ho endavant, sense esperar res a canvi, sense parar la mà. Pare, gràcies per existir, i gràcies infinites per haver-me ensenyat en què consisteix l'ofici que he triat i, en definitiva, l'ofici de viure. ●

mail@davidescamilla.com

TOT Sant Cugat
Fòrum_ Notícies_ Agenda_
Cinema_ Tecnologia_ Esports...
www.totsantcugat.cat

CICLE CINEMA D'AUTOR
versió original

24 d'abril

TESTO ES RITMO!

(Rhythm is it!)
Thomas Grube
i Enrique Sánchez Lansch
Alemanya, 2004 (100').
Idiomes: alemany i d'altres

Doble sessió
19.30 h
22 h

Els dijous a les 19.30 i a les 22 h
Cinemes Sant Cugat

Preu 3€

Ajuntament de Sant Cugat

La Piña de Plata
RESTAURANT

Un restaurant de veritat

Sant Cugat del Vallès Sant Tomàs, 5 Tel. 93 583 65 28
www.lapinyadeplata.com